29/08/2022

Πανηγυρική εορτή της Αποτομής της Τιμίας Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον ιστορικό ιερό ναό του Τιμίου Προδρόμου στο κέντρο της πόλεως της Κέρκυρας, λειτούργησε και μίλησε στην σημερινή πανήγυρη του ως άνω ιερού ναού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

“Οι μάρτυρες της εκκλησίας μας οι οποίοι αντιστάθηκαν, στην ποικίλη κακία και την αθεΐα έγιναν οι εκατόμβες της πίστεως και πορφύρωσαν με το αίμα τους την εκκλησία μας”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Στον Ιερό Ναό, όταν ο Νικηφόρος Θεοτόκης ήταν αρχιμανδρίτης, ιερομόναχος και μέγας ιεροκήρυκας, ιερουργούσε και κήρυττε, ο Ιερός Ναός ήταν κατάμεστος

σύμφωνα με μαρτυρίες, και ο ίδιος αναγκάστηκε να ανακατασκευάσει τον άμβωνα εξ αριστερών για να έχει ακοή και όραση και εκτός του ιερού ναού, προς το πλακάδο του Αγίου Σπυρίδωνος. Το πλακάδο είναι μια μικρή πλατεία έναντι του ιερού ναού.

Στην σημερινή πανήγυρη ο Ιερός Ναός ήταν υπερπλήρης προσκυνητών, με την παρουσία της Δημάρχου κεντρικής Κέρκυρας κας Μερόπης Υδραίου, των αντιπεριφερειαρχών Κωνσταντίνο Ζορμπά και Μελίτα Ανδριώτη, της αντιδημάρχου κ. Τόμπρου, του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου κ. Ιωάννου Κοντού, και άλλων στρατιωτικών και λοιπών παραγόντων.

Κατά την Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του, έλαβε αφορμή από το ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίον ερμήνευσε δι ολίγων αναφερόμενος εις το γεγονός της απότμησης της κεφαλής του Προδρόμου, που αναγκάστηκε ο Ηρώδης να πράξει, έπειτα από την υπόσχεση την οποία είχε δώσει εις την κόρη της Ηρωδιάδας, ότι θα μπορούσε να παραχωρήσει έως και το ήμισυ της Βασιλείας του.

Ο Ηρώδης εκυριαρχείτο από το Πνεύμα της θηλυμανίας, που ήταν η αιτία ζώντος ακόμη του αδερφού του Φιλίππου, να παραπλανήσει την Ηρωδιάδα, δηλαδή την σύζυγο του αδερφού του, και να την κάμει δική του.

Ο τίμιος Πρόδρομος, ο οποίος ζούσε στην εποχή του Ηρώδου, έφυγε στην έρημο του Ιορδάνου για να ζήσει ασκητική ζωή και μέσα από την ασκητική ζωή να έλθει σε κοινωνία με τον αληθινό Θεό, τον οποίο και ποθούσε, και τον οποίο προσκύνησε όταν ακόμη ήταν στη μήτρα της μητέρας του Ελισάβετ, κατά την συνάντηση με την Παναγία Παρθένο.

Το έργο του τιμίου Προδρόμου ήταν η προετοιμασία των ανθρώπων δια της μετανοίας να έλθουν στην επίγνωση της παρουσίας του Θεού, για να τον δεχτούν στη ζωή τους. Δεν δίσταζε να στηλιτεύσει την κάθε παρεκτροπή της κοινωνίας των ανθρώπων, αλλά και να υπερασπίσει την αλήθεια, που η αλήθεια την οποία γνώριζε εκείνος καλύτερα, είναι ο ίδιος ο Θεός «Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας».

Τον έλεγχο των κακώς κειμένων συμπεριέλαβε ακόμη και τον Βασιλέα Ηρώδη, για την άτακτη ζωή του, λέγοντας του «Ουκ εξεστί σοί έχειν, τήν γυναίκα τού αδελφού σου». Στο συμπόσιον της ανομίας, εκμεταλλεύτηκε την αδυναμία του η Ηρωδιάδα, και απαίτησε μέσω της θυγατρός της, τον αποκεφαλισμό του Προδρόμου, πιστεύοντας η ίδια ότι πλέον θα έπαυε ο έλεγχος για την άτακτη ζωή τους.

Το μαρτύριο του Τιμίου Προδρόμου

Δύο σημεία μπορούμε να υπογραμίσουμε από το μαρτύριο του Τιμίου Προδρόμου. Γιατί ο Ηρώδης αποκεφάλισε τον Πρόδρομο; Το **πρώτο** αφορά το θέμα του ιερού θεσμού της οικογένειας, ο οποίος δεν μπορεί να σταθεί χωρίς το ήθος και τους κανόνες.

Ο γάμος δεν μπορεί να στηρίζεται στην σαρκολατρία αλλά μόνο στην αληθινή αγάπη και στο ήθος το οποίο διδάσκεται από τον Νόμο του Θεού. Και τότε λοιπόν ο Ηρώδης στήριξε το γάμο του με την Ηρωδιάδα στην σαρκολατρία και την φιληδονία.

Αλλά και σήμερα ατυχώς οι άνθρωποι στηρίζουν τον γάμο τους σε σαθρά θεμέλια, της σαρκολατρίας και της φιληδονίας χωρίς ήθος, χωρίς αρχές. Γι’ αυτό και το φαινόμενο της σύγχρονης κοινωνίας, της διαλύσεως των πάντων, και του θεσμού της οικογενείας είναι το αποτέλεσμα αυτών των επιλογών. Έτσι, ο λόγος του Τιμίου Προδρόμου που απευθυνόταν προς τον βασιλέα ήταν η αιτία του αποκεφαλισμού του.

Το **δεύτερο** σημείο είναι ότι ο Ηρώδης ενώ εσωτερικά διαισθανόταν την αλήθεια την οποία διεκήρυττε και το ήθος των λόγων του, που και ο ιερός Ευαγγελιστής αναφέρει, εν τούτοις πιεζόμενος αναγκάστηκε στο αποτρόπαιον έγκλημα.

Και οι σύγχρονοι εξουσιαστές μπορεί μεν να αντιλαμβάνονται τον λόγο της αληθείας και του ήθους και της Δικαιοσύνης που εκπορεύονται από την εκκλησία του Χριστού μας, και να ελέγχονται ακόμη και για τις πράξεις των, αλλά ωστόσο όταν δεν υπάρχει καμία πίεση, να ζουν ακριβώς με την ανοχή της αληθείας του Θεού.

Όταν όμως αντιληφθούν από τους λόγους της εκκλησίας, ότι κλονίζεται η εξουσία τους από τον έλεγχο, και όταν πιέζονται από τους γύρω τους, αθέους συνεργάτες, τότε αναγκάζονται να φιμώσουν με ποικίλους τρόπους το στόμα της αληθείας, γιατί δεν αντέχουν να ακούν το «οὐκ ἔξεστί σοι».

Έτσι διαμέσου των αιώνων **οι μάρτυρες της εκκλησίας μας οι οποίοι αντιστάθηκαν, στην ποικίλη κακία και την αθεΐα έγιναν οι εκατόμβες της** **λησία μας.**

του τιμίου Προδρόμου και ο
ην καρδία του καθενός μας,
ποία ζει την σύγχυση της.